

Als droogstoppels en softies elkaar kruisen

Hbo'ers van verschillende opleidingen werken voor zes Friese gemeenten aan oplossingen voor ingewikkelde maatschappelijke vraagstukken. „Ik noem een ouder die een zestienjarige thuis een glaasje wijn laat drinken betrokken, de gemeente juist niet.”

JOSÉ HULSING

„Ze bepalen wat het beste is / hun waardeoordeel klaar / Ze praten over mij / maar ik sta er gewoon naast / Alsjeblieft / negeer mij niet / Praat met mij”

Er wordt veel over mensen met dementie gesproken en maar weinig met hen, weet de 28-jarige student social work Nadiëh Rotering uit Leeuwarden sinds kort. Ze werkte het afgelopen half jaar met twee studiegenoten én een drietal studenten van de opleiding bedrijfseconomie aan een vraag van de gemeente Ooststellingwerf om de gemeenschap dementievriendelijker te maken. Haar lied *Ik ben dement, maar niet incompetent* is een van de vruchten van deze bijzondere samenwerking.

Al tien semesters lang zoeken studenten van verschillende opleidingen van NHL Stenden elkaar op in zogeheten Ateliers Sociaal Domein. Samen buigen ze zich over complexe, maatschappelijke problemen in een Friese gemeente. Zogenaamde trage vragen, waar niet een-twee drie een antwoord op te geven is. Hoe zorgen we ervoor dat mensen gezond en gelukkig oud worden? Of: hoe pakken we eenzaamheid onder

Studenten van verschillende opleidingen buigen zich over complexe problematiek in gemeenten. Nadiëh Rotering schreef een lied over dementie. Op de achtergrond (vlnr) student social work Nora Veenstra, coördinator Ateliers Sociaal Domein Richtje Boomsma en Jolanda Tuinstra, lector sociale kwaliteit. FOTO JACOB VAN ESSEN

jongeren aan? Bij het onderzoek en het bedenken van oplossingen krijgen de studenten hulp van een denktank met lokale deskundigen als beleidsmedewerkers, bestuurders, zorg- en welzijnsprofessionals, ondernemers, vrijwilligers of geïnteresseerde inwoners.

In 2016 werkte het eerste atelier vanuit een zolderkamertje in Buitenpost voor de gemeenten Tytsjerksteradiel en Achtkarspelen. Docenten Richtje Boomsma (social studies) en Avelien de Haan (bestuurskunde) waren meteen enthousiast over het experiment waarvoor ze elk een aantal studenten rekruteerden. Als je vanuit verschillende vakgebieden naar een en hetzelfde vraagstuk kijkt, kruisen harde feiten, cijfers en regels de zachte, menselijke kant. Dat geeft een verfrissend perspectief. Boomsma: „Zo ontdek je tijdens het samenwerken dat aannames

‘De gemeente kijkt met preventieve bril naar ouders, wij niet’

over elkaar, zoals het zijn van een droogstoppel of een softie, vaak niet kloppen.”

„Samenwerken met mensen die anders zijn dan jij, levert creatieve en verrassende inzichten op”, zegt ook Jolanda Tuinstra, als lector sociale kwaliteit bij NHL Stenden betrokken. Het uitgangspunt van de Ateliers Sociaal Domein – er zijn er inmiddels zes in Friesland – is kennis maken en kennis delen. „Het zijn leergemeenschappen of lerende praktijken waarin alle deelnemers, van student tot professional, iets

van elkaar opsteken.”

In Súdwest-Fryslân bogen studenten pedagogiek, bestuurskunde en social work zich bijvoorbeeld over het thema ‘ouderbetrokkenheid bij alcoholgebruik van jongeren’. „Wij kwamen er al snel achter dat wij als studenten heel anders naar ouderbetrokkenheid kijken”, zegt student social work Nora Veenstra (22). „Ik noem een ouder die een zestienjarige thuis een glaasje wijn laat drinken betrokken, de gemeente juist niet. De relatie tussen ouders en kinderen is gebaseerd op compassie. De gemeente kijkt naar ouders met een preventieve bril, als autoritaire figuren die regels stellen. Hierdoor kan het naar ons idee snel misgaan in de communicatie.”

Nora ging samen met een student pedagogiek de straat op met een bord ‘Ik praat met mijn kind over alcohol’ om ouderbetrokkenheid te

peilen. „Ouders zijn vaak wel in gesprek met hun kinderen over alcohol. De betrokkenheid is niet het probleem, maar de hoge maatschappelijke tolerantie voor alcoholgebruik. Iedereen vindt alcohol leuk en gezellig. Je kunt zelfs kinderchampagne kopen bij de Hema.”

Na de zomer gaat een nieuwe ploeg studenten aan de slag in de ateliers. Ze krijgen een nieuw vraagstuk voorgeschoteld of borduren voort op inzichten en uitkomsten van de vorige groep. Nora: „Wij hebben een suggestie gedaan voor een voorlichtingsfilmje geïnspireerd op een anti-rookcampagne in Thailand. Hierin zie je een kind met een sigaret een vuurtje vragen aan volwassenen die roken. Die weigeren natuurlijk, waarna ze een briefje overhandigd krijgen: Hé, je legt het mij nu uit, maar staat het zelf wel te doen.”

Verbrande muntjes toch geen goudmijn

DEN HAAG De Nederlandsche Bank (DNB) hoeft de verbrande euromuntjes van de Leeuwarder ondernemer Rob Smedema niet terug te nemen en te vergoeden.

Dit heeft de Raad van State gisteren bepaald in de rechtszaak tussen Smedema's bedrijf F&F Products en DNB. Smedema dacht een goudmijn te hebben gevonden met de handel in euromuntjes die in de afvalverbrandingsoven zijn geweest. Hij koopt ze op in Azië waar ze tussen het verbrande afval zitten. Na reiniging met chemicaliën levert hij de muntjes in bij DNB.

Volgens DNB zijn de muntjes te slecht om nog dienst te doen als betaalmiddel. Ze zijn lichter en kleiner, bobbelig en er zit zwarte aanslag op. Weg ermee, vindt de bank. Smedema wil er toch een vergoeding voor maar dat gaat niet door, bepaalde de Raad van State.

De muntjes zijn blootgesteld aan een chemische behandeling waarvan te verwachten viel dat die ze zou veranderen, zegt de Raad van State. „Het is serieus geld”, zei Smedema in mei bij de Raad van State. Volgens hem steken ze bij de DNB op deze manier jaarlijks miljoenen in hun zak.

Verzet tegen verleggen van De Skieding richting woonhuis

DEN HAAG De provincies Fryslân en Groningen moeten meer doen om de nadelen van een reconstructie van De Skieding (N358) te compenseren, zei de familie Van der Velde uit Opende bij de Raad van State.

De provinciale weg tussen de A7 en Surhuisterveen wordt op verschillende plekken verlegd, zoals in de bocht bij Poelbuurt. Daar heeft vooral de familie Van der Velde last van. Het tracé van De Skieding komt meters dichterbij hun woning. Ook verdwijnt de loods van het aanhangwagenbedrijf van de familie in verband met de reconstructie.

„Daarmee verdwijnt onze geluidswal en knalt het verkeersgeluid straks direct tegen onze gevel”, aldus Berend van der Velde tijdens de rechtszaak in Den Haag. „De provincies zeggen dat het allemaal net binnen de normen blijft. Maar ik heb zelf gemeten en het verkeersgeluid komt nu al boven de 90 decibel uit.”

Van der Velde vraagt om een redelijke schadeloosstelling en hij wil dat de provincies zowel zijn bedrijfsterrein als de woning opkopen.

De provincies hebben alleen een strook bedrijfsgrond nodig en vinden aankoop van de woning niet nodig. „Wij zijn overigens nog volop in

gesprek met Van der Velde”, aldus de zegsman van de provincies. „Volgende week gaan we weer om tafel om te bekijken of we een minnelijke schikking kunnen treffen. Van der Velde mag van de huidige bedrijfswoning aan de Poelbuurt een gewone burgerwoning maken. En het bedrijf kan verhuizen naar Scheiding 43. Daar kunnen ze ook nog een nieuwe bedrijfswoning bouwen.”

Van der Velde is er vooralsnog van overtuigd dat hij beter af is als de gemeente woning en bedrijf aankoopt en dat hij extra schadegeld krijgt om de verhuizing naar Scheiding 43 te kunnen betalen.